

hecetaşları

aylık şiir dergisi

124.on5haziran2025

hecetaşları

aylık şiir dergisi

yayın yönetmeni

tayyib atmaca

son okuma
metin özarслан

kapak fotoğrafı
mehmet ipçioğlu

muhabbet yeri

haydarbey mh.32077. sk.
armada/2 d blok nu: 6
onikişubat/kahramanmaraş

0535 391 92 50

www.hecetaslari.com

hecetaslaridergisi@gmail.com

11. yıl. 124. sayı 15 Haziran 2025

issn 2149-4509. (e-dergi)

Mustafa Nejat Sefercioğlu

Neyler (Gazel / 3

Adem Oğuz

Anne / 4

Kedir Çetin

İlahi / 5

Nuri Peksöz

Ağıt / 6

Oruç Dadaşı Elman

Gözellik / 7

Ahmet Çelebi

Taşların Lal Olduğu Yer / 8

Sultan Ali Nazari

Aytəkin / 9

Anar Məcidzadə

Dünya Düşüb Gözümdən/ 10

Ali Daşgın

Gönül Saksısı / 11

Bəhmən Vətənoğlu

Keşke/ 12

İbrahim Berber

Tereddüt / 13

Mehmet Güneş

Dile Gelen Duygular -2- / 14

Memik Kömekçi

Sonuna Geldik / 15

Şükrü Atay

Düşen Yapraklar / 16

Nemət Tahir

Yorğun Xəyallar / 18

Osman Akçay

Akşamlar / 19

Mustafa İmir

Bahar İçinde Bahar / 20

Faik Kumru

Son Gece / 21

İdris Ertaş

Gözlerin / 22

Cahit Can

Birlikte / 23

Metin Özarслан

Candarma / 24

■ Mustafa Nejat Sefercioğlu

Neyler (Gazel)

Bülbülleri şeydâ ise gül hâr ile neyler
Ağyâr ile hem-hâl ise dil yâr ile neyler

Âşıkları bin cân ile âmâde dururken
Bilmem ki o dilber yine ol mâr ile neyler

Sen söyle nedir ol güzelin nazlı edâsı
Gaflet ile sevdâsını inkâr ile neyler

Bir kor kesilir sevgilinin âşıka zulmü
Bîçâre gönüller bu kadar nâr ile neyler

Yorgun *Seferî* yol bulamaz vuslata asla
Hiç anlatamaz her gece efkâr ile neyler

mef'ûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

Anne

Annemim şahsında tüm annelerimize;

Eğer ki teşbihte hata olmazsa,
Kadının en güzel hâlidir anne.
Dünyada kendimi bildim bileli,
Gönlümün en özel gülüdür anne.

Cennetin kokusu yeli mi desem,
Beşerin çizgisi yolu mu desem,
Gerçek öpülecek eli mi desem,
Hakk'ın en cefakâr kuludur anne.

Karanlığı boğan güneşi bulur,
Ümit dünyasını bereket bilir,
Nice yaralara şifa da olur,
Anzer yaylasının balıdır anne.

Şükür ile hayallere ulaşır,
Sabır hanesinde gezer dolaşır,
Sevgi bahçesinde ele alışır,
Adabın edebin dilidir anne.

Şeyranî takvimi doğruca bildir,
Üç yüz atmış beş gün yüzünü güldür,
Ana duasıyla heybeni doldur,
Gözlerinin firkat(!) selidir anne,
Kevser ırmağının koludur anne.

İlahi

Ya Rab ihsanını inayet eyle
Dermanı olmayan derde bırakma.
Dilimde virdimsin kalbimde mihman
Bu garip gönlümü zorda bırakma.

Pirin ocağından nasip almışım
Erenler elinde kendim bulmuşum
Hakikat yoluna kurban olmuşum
Kabul eyle kuru yerde bırakma.

Nicedir dembeste divane gönül
Yatar hamuşane oldukça müşkül
Geceden sehere dem çeker bülbül
Düşürüp tuzağa tor'da bırakma.

Aşkın odu ile yanar yüreğim
Rızanı kazanmak bütün ereğim
Cennete cemalin olur dileğim
Hasret ile ah u zarda bırakma.

*Havayi Abdal'*ım bu sözün hak mı
Gerçeğin deminde yoldaşın yok mu
Üftade olanın çilesi çok mu
Cehennem misali narda bırakma.

Ağıt

Depremde nişanlısını kaybeden meçhul bir aşığa ithafımdır.

Bir ses ve karanlık, uzun ayrılık...
O kara haberi duydum da geldim.
Kalbimde bir acı; cinnet delilik...
Boynumu kadere eğdim de geldim.

Duyan var mı beni, ey sunam uyan!
Dökme aşk meyini, eyleme ziyan.

Bu sayha yıkarken şehirlerimi,
Unuttum çektiğim kahırlarımı,
Attım bütün yasak arzularımı,
Seninle akdime uydum da geldim.

Duyan var mı beni, ey sunam uyan!
Dökme aşk meyini, eyleme ziyan.

Yıkılmış bir dünya, ah canım yandı!
Kelimeler birden kana boyandı.
Ölüm geldi kapılara dayandı,
Seni candan özge saydım da geldim.

Duyan var mı beni, ey sunam uyan!
Dökme aşk meyini, eyleme ziyan.

Geldim sunam, evin barkın yıkılmış!
Bağın viran olmuş gülün dökülmüş,
Dediler: "Sevdiğin... Sevdiğin ölmüş!"
Teslim oldum Rabbe, uydum da geldim.

Duyan var mı beni, ey sunam uyan!
Dökme aşk meyini, eyleme ziyan.

■ Oruç Dadaşı Elman

Gözəllik

Ulduzlara tay könlümə göydən ələnibsən
Eşqin oduna can ocağından bələnibsən

Başdan ayağa şanlı gözəllik həvəsindən
Güldən barınan bağ kimi, yaz cəlvələnibsən

Alnında günəş qoşmasına tel hörülübdür
Gözlərdə qəzəl qafiyəsin sürmələnibsən

Qaşlarda, rədif, əyri qılıncın düzülübdür
Kırpıqlar oxun, məsnəvisin kölgələnibsən

Agzında şirin süzmədədir ballı pətəklər
Dildən - dodağa, qan kimi nar danələnibsən

Sağ üzdə xalın qiməti, yaqutə bərabər
Sol üzdə yanaq üstünə al lələlənibsən

Boynunda boğaz, durna adından uca durmuş
Ağlıqda buxaq, qarlı bulud silkələnibsən

Qoynunda itən cənnəti, könlüm quşu gəzmış
Eşqin gücüdür, sən bu qədər incələnibsən

Zülfündə əsir ömrümə, səndən gileyim yox
Elman qocalıb, sən nə gözəl körpələnibsən

Taşların Lal Olduğu Yer

Köyümden kaç bildir ayrımı gardaş,
Döndürdüler havı çıkmış kumaşa.
Gözümde tütüyor kasvetli dağlar.
Her biri kapılmış ayrı telâşa.

Nevrim döndü şaşıp kaldım âleme,
Ruhuma yük oldu onca kelime,
Dost diye içimi döktüm kaleme,
Sırlarımı verdim toprağa taşa.

Burada gecedен farksız gündüzler,
İnsanlık çölünde kaybolan yüzler,
Deli gönül hâlden bileni özler,
Her çağın başında aynı temaşa.

Kendimle onulmaz bir seferdeyim,
Ne göğün yüzünde ne de yerdeyim,
Tüm taşların lâl olduğu yerdeyim,
Bu ne muamma ne sırlı karmaşa?

Dünyaya takılıp kayıp düşmeden,
Kırbamı doldurup Koca Çesme'den,
Günleri eritip çok eğlenmeden,
Yetişmeli önden giden yoldaşa.

Köyümün hasreti gölgemde gezdi,
Ehli kalem nice destanlar yazdı,
Obama yurduma sitemdi nazdı,
Böyle yanan var mı kavim gardaşa?

■ Sultan Ali Nazari

Aytəkin

Məşhur saz ifadəsi Aşıq Aytəkin Qənbərqızına

İffətli, həyalı əsil sənətkar,
Kipriyin ox, qaşın kaman yay təkin.
Gözəl ad qoyubdur, ad qoyan sənə,
Ulduzlar da cılvelənməz, ay təkin.

Kərəm qan ağlayır telli sazında,
Əslinin naləsi var boğazında.
Yaşıl olsun payızın da, yazın da,
Qış olmasın, ömrün olsun yay təkin.

Hansı bağça, hansı bağın barısan?
Nəzərimdə yer-göy ilə yarısan.
Tərtəmisən, aydan-gündən arısan,
Bulaq təki, çeşmə təki, yay təkin.

Sultanam, daldadır sözüümün çoxu,
Təbimdə ilhamsan, gözümdə yuxu.
Gözəl bir havayla şeirimi oxu,
Göndər doğma qardaşına pay təkin.
Aytəkinsən, Aytəkinsən, Aytəkin.

■ Anar Məcidzadə

Dünya Düşüb Gözümdən

Nələrdən qorxdumsa mən,
Hamısı gəldi başa.
Tanrı verən bu ömrü,
Gəl, indən belə yaşa.

Bahar, yazın yerini,
Boran aldı, qış aldı.
Qismətə düşən dəni,
Dimdiyinə quş aldı.

Sevənlər yetişmədi,
Heç bir vədə vüsala.
Bu dünyanın haramı,
Qarışıbdır halala.

Nə yazım, nə deyim mən?
Daha sözüm qalmayıb.
Dünya düşüb gözümdən,
Onda gözüm qalmayıb.

Nələrdən qorxdumsa mən,
Hamısı gəldi başa.
Tanrı verən bu ömrü,
Gəl, indən belə yaşa.

Gönül Saksısı

Gönlümün saksısına dikme o sarı diken,
Batar ahırda senin gönlüne, durmaz da kanı.

Bahtiyar olsan eğer, karşına çıkmam, yürü git,
Bana da bir kısa ömrü yaşamak barı tanı.

Git dolaş yer küresin, yokla sevenler yüreğin,
Gör seni bence seven bir yaralı nerde, hanı?

Almışım al kanımı avcuma, halkım yaşasın,
Arılar başkası çin doldurur elbette şanı.

Yok yararı ölüme korkunun, ondan geri dur,
Ben bıraktım geriye şah ile darganı, hanı.

Keşki bazar açıla, gönlümü bir de sereyim,
Yol azarken alasin bir bakışa ben satanı.

Kulağım dinlemez hiç bir sesi senden kopalı,
Yüreğim hep diler ol gonca dudağında banı.

Ağlarım her gece sensiz, yorulur körpe gözüm,
Haşa kıymam ki, uyansın sesime her yatani.

Bakma ki, vermişim her varı, yoksun biriyim,
Çıkasın bir yoluma, pay vererim başı, canı.

Her karanlık sonu gözler dikilir gün çıkana,
Ben yazık beklerim hep kaşları tek gün batanı.

Çok uzun geçti gödek günlerim, öldüm acıdan,
Pis güne kalsa sıcak aşımıza su katanı.

Yapmısın sel gibi Daşkın bu yazık gözlerimi,
Dolaşır çölde, biyabanda o yanı, bu yanı.

Keşkə

Yaz fəsli gələndə ana torpağa,
Şaxtadan əlamət qalmıya keşkə.
Göz açıb dünyaya gələn bir çiçək,
Vədəsinən əvvəl solmaya keşkə.

Dostun meyli dostdan dönmüyə yana,
Yamanlıq etmiyə insan insana,
Balanın dağını görmüyə ana,
Ağlayıb saçını yolmuya keşkə.

Şər üzəngi tapıb minmiyə ata,
Evladı bədəsil görmüyə ata,
Heç kimin əlindən çıxmıya xəta,
Nə zindan, nə dustaq olmuya keşkə.

Vaxtsız qocaltmaya il cavanlları,
Qəfil aparmaya sel cavanları,
Arzuya çatmamış gül cavaanları,
Məzarlar qoynuna almıya keşke.

Çəsmə tək çağlıya o gözəl pəri,
Sinəmi dağlıya o gözəl pəri,
Sevincdən ağlıya o gözəl pəri,
Qəhərdən gözləri dolmuya keşkə.

Heç kəsin zimistan olmuya yazı,
Qalmıya gözündə mətləb, murazı,
Bu çərxi-gərdişin sədəli sazı,
Hicran havasını çalmıya keşkə.

Dirilmiyə paxıllıqdan ölənlər,
Dost adına üzəvari gələnlər,
Yaman günə sevinənlər gülənlər,
Ömründə bir dəfə gülmüyə keşkə.

Bəhmən ağlar qəlbindəki yaradan,
Dağ üstündən dağ çəkibdi yar, ədan.
İki qəlbi bir eyliyə yaradan,
Bir ürəyi iki bölmüyə keşkə.

Tereddüt

Tutan yok elimden nereye gitsem
Her köşe başında bekliyor beni
Karanlık bir gölge elinde bıçak

Vakitli vakitsiz sokaklardayım
O fettan yosmanın aklımda teni
Gelmeyecek diye aklım çıkacak

Nerede bulurum bir kuytu köşe
Gelse bitiverse ben de endişe
İçimde dışımda bir sarı sıcak

Üstüm sırlıslıkla döküğüm terden
Duyduğum arzuyla geçmişim serden
Dokunsam yüzüne elim yanacak

Gözlerinde sanki yüzlerce yıldız
Parlıyor dudağı ne kadar arsız
Sanırım kendine âşık sanacak

Nicedir demek ki gözü kararmış
Demek ki başka bir dünyada varmış
Ne vardı günaha böyle kanacak?

Şeytan ki bir kere girince kana
Ahiret bir yana dünya bir yana
Nefs denilen illet hep aldatacak.

Dile Gelen Duygular -2-

Sevdâ siperine yaslanmak gerek,
Sevgiden, saygıdan beslenmek gerek,
Sadâkat burcunda üslenmek gerek;
Bu nasihat sana bergüzâr olsun.

Gönüldeki gurbet, ülfete döner,
Sabırla her mihnet, nîmete döner,
Yâr ile muhabbet, rahmete döner,
Yeter ki “Gül” aşkın tâcidâr olsun.

Mızrâbı sert vurma gönül sazına,
Hazır ol hayatın soğuk yazına;
Sıcak rüzgârına, kış ayazına,
Sabr ü sebât dâim medetkâr olsun...

Hayat; bir nefeslik hayâldir balam,
Dünyaya yâr olmak vebâldir balam,
Elbette hakkımız helâldir balam;
Kalbiniz ukbâya vefâkâr olsun.

Gönül; tülâden ince, kılıçtan keskin,
Kırma, kırılırsın; kul, kuldân baskın,
Sükûnete dost ol, hiddete küskün;
Mutluluk ömrüne hükümdâr olsun.

Gönlümde efkârdır Hilâl’in yası,
Güneş’i gölgeler ay tutulması,
Ay-Yıldız aşkının soylu mîrâsı;
Babadan evlâda yâdigâr olsun.

En sarp yokuşlardan çıkılır düze,
Her gece şafakla varır gündüze,
Pembeden siyaha her gününüze,
Sevginiz yıkılmaz bir hisar olsun.

Dileğimiz Hak’tan vermesin hüzüñ,
Her iki cihanda gülsün gül yüzün,
Goncanız ziyâde, kolunuz uzun;
Âsûde ömrünüz pâydâr olsun.

Îmandan, ihlâstan sakın ayrılma,
Aklını, nefsine âmâde kılma,
Aman ha, Kible’den âzâde kalma,
Ak alnın, beş vakit secdekâr olsun.

Sonuna Geldik

Koskoca bir ömrün sonuna geldik
Korkuyu ecelde sil deli gönül.
Bir şehla bakışın esiri olduk
Sevdayı dorukta bil deli gönül.

Sinede yaralar yandı tutuştu
Dostumuz üzüldü, düşman öpüştü
İğdenin dalında baykuş ötüştü
Döndürmez bu çarkı dil deli gönül.

Tûr-i Sinâ gezdik savm-ı visâli
Beyhude dolandık Mecnun misali
Vuslattan ümidi kestik keseli
Olmuşuz dîdâra kul deli gönül.

Başlarda esiyor dağların yeli
Söndürmez ateşi gözlerin seli
Sol yandan tutuştu ağlarken veli
Taşımaz bu yükü yol deli gönül.

Duman oldu dağlar gitti bulutlar
Tükendi kalmadı bitti umutlar
Yangında silindi bütün kanıtlar
Yağınca başlara kül deli gönül.

Köşkeroğlu naçar sarardık solduk
Kırıldı belimiz yığıldık kaldık
Vuslatı özlerken sıladan olduk
İstersen uzaktan gül deli gönül.

■ Şükrü Atay

Düşen Yapraklar

Sanma ki sonbaharda düşer bütün yapraklar
Sonbahar, kış, ilkbahar, yaz da olsa fark etmez
Vâdesi her dolanı bekler kara topraklar
Son nefesi vermeden ruh bedeni terk etmez

Haziran'da kaybettik üstât Ahmet Arif'i
Prangalar eskitmiş aşkına hasretinden
Karşılıksız bir aşkın kolay değil tarifi
Kurtulmak mümkün değil aşkın esaretinden

Neler söylemişlerdi sana Nazım Hikmet Ran
Sen kendi deyiminle mavi gözlü bir devdin
Bir sen kaldın sadece yok ki sözünde duran
Devler gibi aşkınla minnacık kadın sevdin

Çıktığın merdivenin sendin Ahmet Haşım'ı
Akşam şairiydin sen bilinirdi ünvanın
Musikiyle birlikte sembolizmin hakimi
Yazdığın tüm eserler bizlere armağanın

Vâdesi dolan gider yoktur fazla bir neden
O ölmeden ölmüştü yaşanandan ders aldı
Çok erkenden göç etti uçmayı öğrenmeden
Bir kuş gibiydi kalbi göçmeye mecbur kaldı

Cahit Zarifoğlu'nun sözleri çok zarıftı
Yağmur olmak istedi aşkının yüreğine
Kısa ömre çok şeyi sığdırmış bir arıftı
Bu dünyayı terk etti asılıp küreğine

"Hasan'a Mektuplar" da keskin diliyle yazdı
Besteli şiirlerle tüm topluma ulaştı
Yaşadığı bir aşkı "Mihriban" olup sızdı
Abdurrahim Karakoç tevhit için çalıştı

Şair Mevlâna İdris masallarla zengindi
"Hayâl Dükkânı" ile kanatlandı çocuklar
O nahif bir insandı, gönlü de çok engindi
"Kuş Renkli Çocukluğum" çok üzgün ve buruklar

Hamdullah Suphi hatip, hitabeti severdi
O İstiklâl marşını okudu gür sesiyle
Soyadını Atatürk vermiş Tanrıöver'di
Tüm gayreti gösterdi olanca nefesiyle

Halide Nusret "Kadın yazarların annesi"
Pınar Kür'ün teyzesi, Işınsu da kızıydı
Yazarlarla doluydu, Zorlutuna hânesi
"Ağlayan Kahkahalar" kalbindeki sızıydı

Hüseyin Cemil Meriç üretken bir yazardı
Görme yetisini o tamamen kaybetse de
"Umran'dan Uygarlığa" nice eser yazardı
Çevresinden yardımla zorlukla kaydetse de

Zor şartlarda yaşadı yazar Peyami Safa
Yanlış karşı durdu gereken zamanında
Sağlık sorunlarıyla göremedi hiç sefâ
Kendisini yazmıştı o meşhur romanında

Cahit Külebi yazdı doğayı ve vatani
Mehmet Fuat Köprülü okulunun amiri
Gerçekçi şiirlerle anlatırdı insanı
Ahmet Hamdi Tanpınar çok severdi şairi

Ahmet Muhip Dıranas unutulmaz şairdi
Tanpınar, Faruk Nafiz öğretmenleri oldu
"Fahriye Abla" ise çok ünlü bir şiirdi
Yazdığı şiirleri hep akıllarda kaldı

Türkmenoğlu diyor ki: hepsi ayrı bir değer
Her birine bir satır yazılsa destan olur
Şu üç günlük dünyanın hakkı verilse eğer
"Bâkî kalan kubbede bir hoş sadâ"sı kalır

Ahmed Arif 21 Nisan 1927 - 2 Haziran 1991, Nazım Hikmet Ran 15 Ocak 1902 - 3 Haziran 1963, Ahmet Haşim 1887 - 4 Haziran 1933, Cahit Zarifoğlu 1 Temmuz 1940 - 7 Haziran 1987, Abdurrahim Karakoç 7 Nisan 1932 - 7 Haziran 2012, Mevlâna İdris Zengin 15 Mart 1966 - 7 Haziran 2022, Hamdullah Suphi Tanrıöver 1 Ocak 1885 - 10 Haziran 1966, Halide Nusret Zorlutuna 1901 - 10 Haziran 1984, Hüseyin Cemil Meriç 12 Aralık 1916 - 13 Haziran 1987, Peyami Safa 2 Nisan 1899 - 15 Haziran 1961, Cahit Külebi 20 Aralık 1917 - 20 Haziran 1997, Ahmet Muhip Dıranas 1909 - 21 Haziran 1980,

Yorğun Xəyallar

Sənsizlik bir səhra tükənmək bitməz
Ümidim olubdur yollar yorğunu.
Gözlərin dənizdir,kipriklər dalğa
Mənsə seyrə dalan dəniz vurğunu.

Yenə sual dolu baxışla baxdım
Utanıb gizlətdi sözlər doğrunu.
Ancaq həqiqətdir,əminəm ki, mən
Hər zaman söyləyir gözlər doğrunu.

Röyana gələcəm hər kəsdən xəlvət
Şirin edəcəyəm sənin yuxunu.
Deyirsən qorxuram mən qaranlıqdan
Bu gecə qovacam sənin qorxunu.

Akşamlar

Senle karşılasam bu ilkbaharı
Sen kelebek olsan bense bir arı.
El ele tutuşup uçsak yukarı
Birlikte geçirsek tüm akşamları.

Ruhta oluşunca aşkın sezgisi
Kesişir aniden yaşam çizgisi
Sevinçle söylerken sevda ezgisi
Birlikte geçirsek tüm akşamları.

Kurumuş ağaçlar durmaz domura
Sevmeyen yürekler uğrar dumura
Sarılıp hasretle bakıp yağmura
Birlikte geçirsek tüm akşamları.

Ay bedir halinde ışık saçarken
Akşamsefaları çiçek açarken
Efkârlı günlerde keyfim kaçarken
Birlikte geçirsek tüm akşamları.

Bir ömür yönelip aynı mihraba
Yaşlılıktan vücut dönse haraba
Beraber katlanıp her ıstıraba
Birlikte geçirsek tüm akşamları.

Seğmenoğlu der ki kalp kalbi çeker
Yıldızlı günlerde gönül aşk eker
Lacivert semada parlarken Ülker
Birlikte geçirsek tüm akşamları.

■ Mustafa İmir

Bahar İçinde Bahar

Yeşil donlarından rengârenk kuşak
Yağmurun ardından tabiat dingin.
Ekili tarlalar, salınan başak,
Gönül kıpırtılı ferahlık engin.

Tomurcuk çiçekler üstünde yaşlar
Telaşlı arılar, ötüşen kuşlar
Üstte gök bulutlar geçişe başlar
Seyrine doyulmaz tatlı ahengin.

Baharla her canda yaşam hevesi
Dağların dirilik üfler nefesi
Ağaçlarda yelin fısıltı sesi
Kır çiçeği, yaban gülü esengin.

Bir kaya üstünde seyrana duruş
Ağaca yaslanıp uzun oturuş
Yüreklerde ritmik, huzurlu vuruş
Yoldaşın olunca gönülce dengin.

Her nesne kendince söyler sözünü
Ilık bahar yeli okşar yüzünü
Bahar canlılığı alır gözünü
Gözüne yansıyan kendi ruh rengin.

Koyak eteğinden süzülen pınar
Yolu düşenlere serinlik sunar
Buralı ürkek kuş başına konar
Subaşında kendi yurdunda singin.

Şehrin bunaltısı kırdan dağılır
Kıştan arta kalan hüznün sağılır
Ruhlara şiirsel ilham yığılır
Bahara ulaşan baharla bengin.

Ömrün güzünde bir ilkbahar faslı
İçim dışım bu gün bahar libaslı
Güzellik solumak hayatın aslı
İmir dilce fakir gönülce zengin.

Son Gece

işaret gaipten belli son gece
bir ayak sesi ki kati netice

şimdi akşamüstü vakit yavaşlar
sığınır dertliler kuytu köşeye
arzular azalır her fani şeye
çekilen el ayak boşa savaşılar

kimi efkarından devamlı içer
tükenir hayatı masa başında
faş olur pişmanlık ahir yaşında
beşerin yazgısı sürgünle geçer

tutacak dal için maziye döner
asude ülkeden avdet eylemez
saat dur'u vurur zaman işlemez
gün nihayet bulur ışığı söner

sonra bir günahkar kapıyı vurur
imdat çığlıkları yansır yüzüne
kendinin hayali kendi önüne
çile dergahında duaya durur

sağa sola döner öne arkaya
teselliye muhtaç bahane arar
bu demler ki nice kapı aralar
bütün yükler düşer arka arkaya

geçmiyor sanılan süre tükenir
senaryo aşık roller âşinâ
fena aleminde her şey boşuna
acip serüvenle ins sürüklenir

ömrün son sahnesi yıkar düşleri
devranı tamam ki güneş batıyor
arafta çâresiz bir kalp atıyor
bir veda şarkısı yakar döşleri

Gözlerin

Tükendi hayalim yaşantım boşa
Tüm umutlarımı çaldı gözlerin.
Çevirdin insafsız yazımı kışa
Canıma kastedip daldı gözlerin.

Dönüşü olmayan bir yola soktu
Uçsuz ve bucaksız kimseler yoktu
Giderken arkamdan öylece baktı
Teknesiz deryaya saldı gözlerin.

Notasız akortsuz besteler yapan
Sanata yön verir ilhamı kapan
En güzel yerinde aniden kopan
Sazımın sapında teldi gözlerin.

Cellat demeliyim senin namına
Kaderim benziyor gün batımına
Öyle kolay sanma tamı tamına
Ömrümden on beş yıl aldı gözlerin.

Fizan'a mı gitsem yahut Ürdün'e
Bu kahpe feleğin benle derdi ne
Oysa saklanmışım kapı ardına
Nerden gelip beni buldu gözlerin.

Birlikte

Ayrımız gayrımız yoktu ezelde
Yurt kovan, biz arı, baldık birlikte.
Asya'da çadırı dürünce bir gün
Anadolu'muza geldik birlikte.

Ne zaman bitecek matemim, yasım?
Kardeş kardeşine olur mu hasım?
Biz yâd değiliz ki; çok yakın hısım
Mazide ağladık güldük birlikte.

Maziye bakarsan dilimiz birdi
Milletimiz birdi, ilimiz birdi
Töremiz aynıydı, yolumuz birdi
Gönülleri şamdan kıldık birlikte.

Ben, kan kardeşimle kanlı bıçaklı
Bu hale insanın ermiyor akli
Haksız olan kimdir, hangimiz haklı?
Yıllarca lokmayı böldük birlikte.

Matemimiz aynı, toyumuz aynı
Fıtratımız birdir, huyumuz aynı
Altaylardan geldik soyumuz aynı
İslam'ı tanıdık, bildik birlikte.

Sorduklarında hep; "Biz Türk'üz" dedik
Bu Anadolu'ya Asya'dan geldik
Birlikte kazandık, birlikte yedik
Tek çanağa kaşık çaldık birlikte

Bilmem ki yâdların bize kastı ne
Şeytanlık ederler baksana yine
Allah, Allah deyip küffar üstüne
Düşün, yalın kılıç daldık birlikte.

Kılıç Arslan ile Haçlı domuza
Anadolu'da kan kusturduk haza
Biz Çanakkale'de omuz omuza
Düşmanlara korku saldık birlikte.

İstanbul surları hayrandı bize
Mohaç'ta düşmanı getirdik dize
Tarihte üç kıta, yedi denize
Cengâverlerimi saldı birlikte.

Tuna boylarında gezen biz idik
Asya'dan Avrupa'ya bakan göz idik
Kabuk başkaları, bizse öz idik
Neden öze düşman olduk birlikte?

Candarma

Vatan söz konusu olduğu demde
H/er ođul jandarma h/er kız jandarma
Bir elin silahta biri alemde
Kan verdin toprağa dokuz jandarma
Sen yoksan bizler de yokuz jandarma

Nice ki memleket düşmesin dara
Bulursun dermanı sağalır yara
Çelikten pusatla řu sınırlara
Nöbet duran erle ikiz jandarma
Sana layık cennet sekiz jandarma

Koruyup kollarsın milleti el Hak
Seninle toplumun güveni mutlak
Gözünün ucuyla keyfimize bak
Sayende paşayız, beyiz jandarma
Korkaklıktır sana nakiz jandarma

Varlığından ürker zalim kefare
Şanın kısmet olmaz başka nefere
Vurup kazandığın onca zafere
Hepimiz elçiniz, takız jandarma
Ebediyen alnı akız jandarma

Düşmanına korku dostuna güven
Verirsin sayende bal dolar kovan
Taşınır gönülle gönülde havan
Seninle özgeyiz tekiz jandarma
Yiğitlik yüzünde tek iz jandarma

Gücündendir büyük metanetimiz
Atalardan bu yurt emanetimiz
Seninle ne öksüz ne de yetimiz
H/er ana doğurur Oğuz jandarma
Ezelden ebede çoğuz jandarma

Bakar zirvesinden jandarma dađın
Jandarma olmazsa; can darmadađın
Yurt için adanan her bir adađın
Can özünde atan nabız jandarma
Olmaz ağızlara sakız jandarma!